

блъсквателна. Значи, първият има особени чувства, чрезъ които привлича хората. На какво можете да уподобите човѣка, който привлича, и на какво — онзи, който отблъсква? Който има привлекателна сила, той е подобенъ на конусъ, обърнатъ съ върха надолу. Доближи ли се нѣкой до него, веднага слиза до дъното на конуса. Който отблъсква, подобенъ е на конусъ, обърнатъ съ върха нагоре. Щомъ се доближи нѣкой до него, веднага се отблъсква, не може да се задържи въ нѣкоя негова точка. Който привлича, е долина; който отблъсква — планински връхъ. Всичко се стича въ долината; всичко иде отъ планината.

И тъй, когато говоримъ за привличане, имаме предъ видъ разумнитѣ същества. Привличане става между две разумни същества, като между два полюса. Въ закона за привличането отношенията между съществата не сж както въ обикновенитѣ човѣшки отношения — силниятъ привлича слабия. Въ закона за привличането слабиятъ и силниятъ привличатъ еднакво. Докато е малко и лежи въ люлката си, детето привлича майката; когато детето започне да пълзи, майката го привлича. Значи, въ закона на привличането отношенията между съществата сж разумни. Всѣко привличане, въ което насилието взима участие, е лишено отъ разумностъ. Всички сили, които сж изгубили разумността си, сж станали физически. Когато всички сили въ човѣка се превърнатъ въ физически, въ него се извършва процесъ на